

Betænkning afgivet af Socialudvalget den 0. maj 2023

2. udkast

til

Betænkning

over

Forslag til Barnets lov

[af social- og boligministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 38 ændringsforslag til lovforslaget. Social- og boligministeren har stillet ændringsforslag nr. 1, 2, 4, 6, 7, 9, 11-14, 16, 20-24 og 28-38.

Liberal Alliances medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 3, 5, 8, 15, 17-19 og 25-27, og Danmarksdemokraternes medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 10.

2. Indstillinger

◇

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betækningsafgivelsen ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Socialistisk Folkeparti

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget konstaterer, at med L 93 og L 94 udmøntes dele af den politiske aftale Børnene Først, som blev indgået af en bred politisk kreds i maj 2021. SF er en del af aftalen bag Børnene Først, hvor partiet har haft fokus på at afsætte midler til forebyggelse og udbredelse af familiehuse og etablering af børnebaser, på at styrke kvaliteten i sagsbehandlingen ved at sikre to socialrådgivere i de svære sager, på en ny børne- og familierådgiveruddannelse til at styrke sagsbehandlernes kompetencer, på at forbedre kvaliteten i anbringelserne og på et bedre og mere rettighedsbaseret efterværn. Kommunerne og regionerne er således nu i gang med at styrke den tidlige

forebyggende indsats med familiehuse for småbørnsfamilier, jf. besvarelsen af spørgsmål 39 (L 93). Der er endvidere nedsat en arbejdsgruppe til at se på vilkårene i plejefamilier, en arbejdsgruppe der ser på en model for en ny børne- og familierådgiveruddannelse, ligesom der er lagt op til drøftelser om efterværn og om kvaliteten i anbringelserne på døgninstitutioner og opholdssteder. Drøftelserne om efterværn og kvalitet i anbringelserne er dog udestående, og SF opfordrer på det kraftigste ministeren til hurtigst muligt at indkalde til disse drøftelser samt til at planlægge drøftelser på baggrund af afrapporteringen i de nedsatte arbejdsgrupper. SF henviser til, at forhandlingerne efter planen i aftalen burde være påbegyndt.

SF konstaterer samtidig, at behandlingen af L 93 og L 94 har været kompleks. SF understreger, at det er positivt, at børn og unge får en flere rettigheder, og at bestemmelsen om to socialrådgivere på svære sager udmøntes. SF er endvidere positive overfor, at man i aftalekredsen er enige om at fremsætte et ændringsforslag om at udvide bestemmelsen om hjælp til børn i misbrugsramte familier, så den også skal gælde børn i voldsramte familier. SF er desuden positive overfor, at der man i aftalekredsen er enige om et ændringsforslag vedrørende tvangsbortadoption før fødslen, således at det indskærpes, at den foreslåede bestemmelse ændres sådan, at en afgørelse om at frigive et barn til adoption uden samtykke kun kan træffes, når der i helt ekstraordinære tilfælde er grundlag herfor. SF understreger, at det er helt afgørende at følge udviklingen på området tæt, da flere organisationer har udtrykt kritik af bestemmelsen i deres hørings svar.

SF understreger i forlængelse heraf, at det ligeledes er vigtigt at følge udviklingen i forhold til de øvrige bestemmelser om tvangsbortadoption, herunder i forhold til barnets eget samtykke, i forhold til VISO's kommende rolle, i for-

hold til bortadopterede unges mulighed for at have kontakt med deres øvrige biologiske familie som søskende eller bedsteforældre, jf. spørgsmål 7 (L 93), samt i forhold til L 93 § 69, stk. 1, nr. 1, hvor det fremgår, at kommunerne også skal overveje adoption ved anbringelser med samtykke efter den foreslåede bestemmelse i lovens § 46. SF har spurgt til sidstnævnte bestemmelse, idet det af aftaleteksten om Børnene Først alene fremgår, at kommunerne skal have pligt til løbende at overveje, om adoption er den bedste løsning i sager om anbringelse uden samtykke i forbindelse med, at anbringelsen skal genbehandles. SF understreger, jf. besvarelsen af spørgsmål 32-34 (L 93), at der med § 69, stk. 1, nr. 1, er tale om videreførelse af gældende ret og ikke en udvidelse af kommunernes pligt til at overveje bortadoption ved frivillige anbringelser, hvilket således heller ikke følger af aftalen Børnene Først.

SF understreger endvidere, at det i det hele taget er afgørende at følge implementeringen af og den praktiske brug af lovgivningen uhyre tæt, herunder konsekvenserne af de generelle færre tidsfrister og indholds krav. Det gælder endvidere særligt også inddragelsen af barnet eller den unge, og at det er afgørende, at man i praksis sikrer, at denne er bekendt med sine rettigheder, herunder også retten til en bisidder, og at inddragelsen og informationen om rettigheder reelt foregår i øjenhøjde. Det gælder ligeledes børn og unges mulighed for let at kunne komme i kontakt med kommunen, herunder uden for almindelig arbejdstid, jf. besvarelsen af spørgsmål 41 (L 93). SF påpeger, at det desuden er vigtigt, at anbragte børn og unge også inddrages og lyttes til, såfremt de anmoder om, at en anbringelse afbrydes eller skiftes eller anmoder om mere samvær med forældrene, på samme måde som de kan anmode om at blive anbragt, at begrænse eller suspendere samværet med forældrene.

SF påpeger, at det ligeledes er afgørende at følge op på forældresamarbejdet og brugen af forældrehandleplaner, herunder jf. besvarelsen af spørgsmål 36 (L 93), at disse altid bør vedlægges sager om anbringelser uden samtykke, og at det endvidere fremgår eksplicit af aftalen om Børnene Først, at »Aftalepartierne bemærker, at forældrehandleplanerne også er vigtige i ikke-obligatoriske sager«, ligesom det fremgår af L 93 § 103, stk. 4 om samvær og kontakt med forældre og netværk under anbringelsen, at kommunen under hensyn til barnets og den unges bedste skal understøtte, at forældrene kan spille en positiv rolle i barnets eller den unges liv, jf. besvarelsen af spørgsmål 14 (L 93). SF opfordrer endvidere kraftigt til, at der følges op på og sikres, at forældre, som får anbragt eller bortadopteret et barn uden samtykke, får den fornødne støtte.

SF konstaterer endvidere, at der har været en række bekymringer fra flere organisationer i forhold til, hvorvidt der i kommunerne tages tilstrækkelig højde for, at mistrivsel og skolevægring kan skyldes eksempelvis ADHD eller autisme, og at det bør følges, at lovgivningen medfører, at de rigtige støttebehov afdækkes, således at støtten ydes, og at lovgivningen ikke får utilsigtede konsekvenser.

SF noterer endvidere, at det fremgår, at kommunerne kan kommunikere digitalt, herunder via SMS, med børnene og de unge, men at brugen af digitale platforme i sagsbe-

handlingen og forhold vedrørende GDPR er ikke særskilt reguleret i barnets lov, jf. besvarelsen af spørgsmål 50-51 (L 93). SF opfordrer derfor kraftigt ministeren og KL til at gå i dialog med Datatilsynet konkret om det digitale spor, således at det sikres, at databeskyttelsesreglerne overholdes.

SF understreger, at de i betænkningsteksten nævnte områder både bør følges løbende i aftalekredsen og indgå i vejledningen til og evalueringen af Barnets lov. SF opfordrer i forlængelse heraf kraftigt til, at det i forbindelse med evalueringen af Barnets lov drøftes at udarbejde en ændret formålsparagraf i Barnets lov med mere fokus på omsorg og forventninger til omgivelserne i anbragtes børns børneliv eksempelvis med inspiration i Norges Barnevernslov »Loven skal sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og udvikling, får nødvendig hjælp, omsorg og beskyttelse til rett tid. Loven skal bidra til at barn og unge møtes med trykghet, kærlighet og forståelse og at alle barn og unge får gode og trygge oppvekstvilkår«.

Med disse bemærkninger kan SF støtte lovforslagene L 93 og L 94.

Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Alternativet

Liberal Alliances, Dansk Folkepartis og Alternativets medlemmer af udvalget bemærker, at landets statsminister i sin første nytårstale som politisk leder for Danmark 1. januar 2020 varslede, at der er forældre, der får for mange chancer, og at flere børn derfor skal tvangsfjerns fra deres familie i fremtiden. Dermed lagde statsministeren grundstenen for, at vi her 3 år senere står med lovforslaget til barnets lov, hvor statsministerens ambition om flere tvangsfjernelser er en central del. Dansk Folkeparti, Alternativet og Liberal Alliance var del af aftalen Børnene Først, som ligger til grund for lovforslaget, men ALT, DF og LA kan ovenpå det sidste års afdækning af kommuners lovbrud på området, kritiske høringssvar, en lukket ekspertføring som rejste alvorlige spørgsmål og hård kritik, ikke længere se os selv i aftalen. Vi har oplevet processen og udvalgsbehandlingen af barnets lov som værende utrolig lukket, hård i retorikken og en kende udemokratisk. Vi har desuden fundet det bekymrende, at social- og boligministeren i Folketingssalen har anvendt tal, som argumentation for at fjerne flere børn, der senere viste sig at indeholde en »formidlingsmæssig fejl«.

Alternativet, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance mener, at barnets lov forringer børnenes og forældrenes retssikkerhed, og vi bekymrer os ligeledes for, om loven i sine mest vidtgående passager risikerer at kompromittere menneskerettighederne. Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet mener, at udsatte børn og familier er bedre stillet med den nuværende lovgivning, og at problemet i virkeligheden har været, at kommunerne ikke overholder den nuværende lovgivning. I stedet for at skabe incitamenter, der forbedrer den problematik, fjerner man med barnets lov i stedet dele af den lovgivning, som kommunerne i forvejen ikke kan finde ud af at overholde. Med barnets lov giver man ligeledes kommunerne friere rammer for at bruge anbringelse som forebyggende indsats. Samtidig gør man i større grad sagsbehandlere og socialrådgivere til gidsler, da de skal håndtere sagerne hurtigere samt bruge og vægte de

socialfaglige kompetencer mindre. Dette, mener vi i ALT, DF og LA, ikke er til børnenes bedste. Barnets lov giver børnene en række nye rettigheder, som dog ikke kan påklages. Dette kan kun skyldes manglende finansiering, samt at man fokuserer mere på populistiske budskaber end på egentlige rettigheder med klageadgang, som jo sikrer børns og familiers retssikkerhed.

Alternativet, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti mener, at regeringen og de øvrige aftalepartier er kørt ud på et ideologisk sidespor, hvor man ikke levner plads til at stoppe op og ændre sin holdning. End ikke i lyset af nye væsentlige oplysninger, som har enorm betydning for den lov, man her er ved at gennemføre. For det må aldrig blive et krav i sig selv, at et vist antal børn absolut skal tvangsfjernes. Det vigtige er, at de *rigtige* børn tvangsfjernes. Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Alternativet stemmer derfor ikke for barnets lov.

4. Ændringsforslag me bemærkninger

Ændringsforslag

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 15

1) *Stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen skal udarbejde et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og behandling af sager om sådanne overgreb.«
[Sproglig tydeliggørelse af bestemmelsen]

Til § 17

2) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »stk. 1« til: »1. pkt.«
[Rettelse af henvisning]

Af et *mindretal* (LA), tiltrådt af <>:

Til § 20

3) I *stk. 2* indsættes som *2. pkt.*:

»Hvis barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaver anmoder om en børnefaglig undersøgelse, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov herfor.«
[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaver altid kan anmode om en børnefaglig undersøgelse]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 45

4) I *stk. 1, nr. 4*, udgår »i denne lov«.
[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (LA), tiltrådt af <>:

Til § 50

5) *Stk. 7*, udgår.

[Kommunalbestyrelsens forpligtelse til af egen drift at overveje permanent anbringelse udgår]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 52

6) I *stk. 1* indsættes efter »§ 91« og »§ 108«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

7) I *stk. 5* ændres »informere« til: »orientere«.
[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (LA), tiltrådt af <>:

Til § 53

8) I *stk. 1* udgår »så vidt muligt«.

[Tydeliggørelse af, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at finde en støtteperson til børn og unge inden anbringelse uden for hjemmet]

Til § 54

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

9) I *stk. 1* ændres »børne- eller ungehjem« til: »børne- og ungehjem m.v.«
[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (DD), tiltrådt af <>:

10) I *stk. 2* ændres »kan kommunalbestyrelsen« til: »skal kommunalbestyrelsen«.

[Udvidelse af kommunernes forpligtelse til at finde en venskabsfamilie til et barn eller ung anbragt på et børne- eller ungehjem]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 66

11) I *stk. 1* indsættes efter »§§ 46 eller 47«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 67

12) I *stk. 1* indsættes efter »jf. dog«: »§ 50, stk. 7, og«.
[Rettelse af fejl]

13) I *stk. 4, nr. 2*, indsættes efter »§ 91« og »§ 108«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 70

14) I *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »§ 91« og »§ 108«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

Af et *mindretal* (LA), tiltrådt af <>:

Til § 91

15) I *stk. 1* indsættes som *3. pkt.*:

»Hvis barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaver anmoder om en barnets plan, når der er truffet afgørelse om en støttende indsats efter § 32, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov herfor.«

[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaver altid kan anmode om en barnets plan, når der er iværksat en støttende indsats efter lovforslagets § 32]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 95

16) I *stk. 4* indsættes efter »§ 91«, »§ 108« og »§ 110«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

Af et *mindretal* (LA), tiltrådt af <>:

Til § 95

17) Som *stk. 7* indsættes:

»*Stk. 7.* Barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaver kan anmode kommunalbestyrelsen om at ændre beslutningen om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen efter *stk. 3*.«

[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaver altid kan anmode om at ændre den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen]

Af et *mindretal* i udvalget (LA), tiltrådt af <>:

Til § 101

18) Paragraffen udgår.

[Fjernelse af forslaget om, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie skal kunne anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 100, *stk. 1*, om hjemgivelse af et barn under 10 år]

Til § 102

19) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »15 år« til: »10 år«.

[Aldersgrænsen ændres fra 15 år til 10 år]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 118

20) Efter »kapitel 5«, »§ 114, *stk. 1*« og »§ 120« indsættes: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 120

21) I *stk. 1* indsættes efter »kapitel 5«, »§ 43, *stk. 1, nr. 1-4*,« og »§§ 46 og 47«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 135

22) Ordet »dets« ændres til: »barnets eller den unges«.

[Opdatering af sprogbrug]

Til § 143

23) I *stk. 5, 2. pkt.*, indsættes efter »§ 23«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 144

24) Overskriften »Klage og domstolsprøvelse« før § 144 udgår.

[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (LA), tiltrådt af <>:

Til § 145

25) Som *stk. 4* indsættes:

»*Stk. 4.* Afslag på en anmodning om en børnefaglig undersøgelse efter § 20, *stk. 2, 2. pkt.*, kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«

[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 1]

26) Som *stk. 4* indsættes:

»*Stk. 4.* Afslag på en anmodning om en barnets plan efter § 91, *stk. 1, 3. pkt.*, kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«

[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 1]

27) Som *stk. 4* indsættes:

»*Stk. 4.* Afslag på en anmodning, jf. § 95, *stk. 7*, om ændring af kommunalbestyrelsens beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen efter § 95, *stk. 3*, kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«

[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 1]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af <>:

Til § 151

28) I *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »§ 46« til: »§§ 46 eller 47«.
[Rettelse af fejl]

Til § 153

29) I *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 101«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 177

30) Ordene »pensionsforpligtelsen om« ændres til: »pensionsforpligtelsen vedrørende«.
[Sproglig tydeliggørelse]

Til § 212

31) I *stk. 1* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«.
[Ændring af ikrafttrædelsestidspunkt]

32) I *stk. 2* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«, og »1. januar 2024« ændres til: »1. april 2024«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 31]

33) I *stk. 3* ændres »1. september 2023« til: »1. december 2023«, »1. oktober 2023« ændres til: »1. januar 2024«, og »28. september 2023« ændres til: »28. december 2023«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 31]

34) Som *stk. 5* indsættes:
»*Stk. 5. § 195, stk. 3, og stk. 4, nr. 4, træder i kraft den 1. juli 2023.*«
[Fastsættelse af særskilt ikrafttrædelsestidspunkt]

Til § 213

35) I *stk. 1* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«, og »30. september 2023« ændres til: »31. december 2023«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 31]

36) I *stk. 6* ændres »1. april 2024« til: »1. juli 2024«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 31]

37) *Stk. 7* udgår.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 31]

38) *Stk. 8* udgår.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 34]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Efter den foreslåede § 15, stk. 2, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen udarbejde et beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og behandling af sager om overgreb mod børn og unge.

Ændringsforslaget stilles for at sikre sproglig tydeliggørelse af indholdet af bestemmelsen. Med ændringsforslaget

vil kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og behandling af sager om sådanne overgreb fortsat skal gælde uændret i overensstemmelse med gældende ret.

Til nr. 2

Efter den foreslåede § 17, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen samarbejde med frivillige sociale organisationer og foreninger på børne- og ungeområdet. Rammerne for samarbejdet fastlægges af den enkelte kommunalbestyrelse.

Ved en fejl er der i lovforslagets § 17, stk. 1, indsat en henvisning til stk. 1. Ændringsforslaget stilles for at rette henvisningen til 1. pkt. i bestemmelsen.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 1, i barnets lov, er kommunalbestyrelsen i visse tilfælde forpligtet til at træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse. Det gælder bl.a. i sager, hvor der er grund til at antage, at der er tale om en alvorlig eller kompleks sag og herunder i sager, hvor der er grund til at antage, at et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet med eller uden samtykke, og i sager hvor et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom. Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen endvidere iværksætte en børnefaglig undersøgelse, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges støttebehov. En børnefaglig undersøgelse skal, jf. den foreslåede § 22 i barnets lov, afdække udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge, familien og netværket. Efter bestemmelsen vil en kommunes beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse, ikke kunne påklages, i det omfang kommunen vælger at gennemføre en afdækning.

Med ændringsforslaget foreslås en tydeliggørelse i lovbestemmelsen af gældende ret, hvorefter et barn eller en ung eller forældremyndighedsindehaver altid vil kunne anmode kommunalbestyrelsen om, at der gennemføres en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges og familiens behov for hjælp og støtte.

Bestemmelsen vil indebære en tydeliggørelse af gældende ret, hvorefter kommunalbestyrelsen vil skulle foretage en vurdering af, om der er behov for en børnefaglig undersøgelse, hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver anmoder om en sådan. Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke skal gennemføres en børnefaglig undersøgelse, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen vil kunne påklages af barnet eller den unge, jf. den foreslåede ændring af § 145. Afgørelsen vil ligeledes kunne påklages af forældremyndighedsindehaver efter de almindelige regler herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Adgangen med ændringsforslaget vil betyde, at retten til at klage over et afslag på en børnefaglig undersøgelse vil gælde, selvom om kommunalbestyrelsen vurderer, at en afdækning efter den foreslåede § 19 i barnets lov vil være tilstrækkelig til at oplyse

sagen. Dette vil indebære en udvidelse af gældende ret og adgangen til at klage i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 20 i barnets lov. Efter den foreslåede bestemmelse i § 20 i barnets lov vil kommunens beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse, ikke kunne påklages, i det omfang kommunen vælger at gennemføre en afdækning. Ankestyrelsen vil skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børn og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 145, stk. 01.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 4

Ved en fejl fremgår det af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 1, nr. 4, i barnets lov, at bestemmelsen omfatter døgnophold efter § 13, stk. 1, nr. 5 eller 6, i barnets lov. Det er ikke tilfældet, idet begge henvisninger omhandler bestemmelser om anbringelse efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse efter reglerne i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Med ændringsforslaget foreslås denne fejl rettet, sådan at der korrekt henvises til § 13, stk. 1, nr. 5 eller 6, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Til nr. 5

Efter lovforslagets § 50, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet efter stk. 1 overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse efter § 67, stk. 4. Har barnet eller den unge på tidspunktet for genbehandlingen efter stk. 1 været anbragt uden for hjemmet i mindre end 3 år, er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at overveje en permanent anbringelse efter 1. pkt.

Det foreslås, at det foreslåede § 50, stk. 7, udgår, således at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til at skulle overveje permanent anbringelse. Muligheden for at kommunalbestyrelsen kan overveje permanent anbringelse vil dog fortsat være gældende.

Ændringsforslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til af egen drift at overveje at udarbejde en indstilling om permanent anbringelse forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet på et givent tidspunkt i sagen.

Ændringsforslaget vil dermed medføre, at en indstilling om en permanent anbringelse kun vil blive overvejet i kommunalbestyrelsen, såfremt kommunalbestyrelsen selv vælger at tage stilling til, om hensynet til barnets bedste taler for, at der bør udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse. Det vil dermed være op til kommunalbestyrelsen i den konkrete sag at afgøre, hvorvidt der er grund til, at en indstilling om permanent anbringelse bør overvejes.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 6, 11, 13-14, 16, 20-23 og 29

I en række bestemmelser i forslaget til barnets lov er der både henvisninger til andre konkrete bestemmelser i lovforslaget og til bestemmelser i andre love, herunder særligt lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Ændringsforslagene stilles for at sikre tydelighed om, hvilken lov de konkrete paragrafhenvvisninger vedrører.

Til nr. 7

Efter den foreslåede § 52, stk. 5, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen, når et anbringelsessted er beliggende i en anden kommune, end den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, forud for anbringelsen informere den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende om anbringelsen af barnet eller den unge.

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl i sprogbruken i bestemmelsen, idet ordet »informere« foreslås erstattet med »orientere» i overensstemmelse med sprogbruken i barnets lov. Hvis et anbringelsessted er beliggende i en anden kommune, vil kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune således forud for en anbringelse være forpligtet til at orientere den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende.

Til nr. 8

Efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 1, i lovforslaget, skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Hvis barnet eller den unge er anbragt på et børne- og ungehjem mv., jf. lovforslagets § 43, stk. 1, nr. 5-7, kan støttepersonen dog jf. den foreslåede § 54, stk. 1, i lovforslaget erstattes af en venskabsfamilie.

Med ændringsforslaget foreslås det at tydeliggøre, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at afsøge mulighederne for at hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, der kan være støtteperson for barnet eller den unge under anbringelsen. Bestemmelsen vil indebære, at mulighederne for at finde en støtteperson må afsøges meget bredt i barnets eller den unges familie eller netværk.

Bestemmelsen vil ikke indebære, at barnet eller den unge vil være forpligtet til at modtage en støtteperson, men at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at kontakte den eller de personer, barnet eller den unge har peget på som mulige støttepersoner, for at afklare, om en af disse personer ønsker at være støtteperson for barnet eller den unge.

At være støtteperson vil være en frivillig opgave, og kommunalbestyrelsen vil derfor ikke kunne pålægge den person, barnet eller den unge har peget på, at påtage sig opgaven som støtteperson.

Ændringsforslaget vil ikke indebære, at kommunalbestyrelsen løbende vil skulle tale med barnet eller den unge, om der er andre personer i familien eller netværket, som barnet eller den unge vil kunne tænke sig, skal være deres støtteperson, ind til det lykkes at finde en sådan.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 9

Efter den foreslåede § 54 i barnets lov skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse på et børne- eller ungehjem, jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson efter § 53 eller en familie i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl, idet den rette betegnelse efter den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, er »børne- og ungehjem«.

Med ændringsforslaget sikres således overensstemmelse med sprogbrugen i den foreslåede § 43. Tilføjes af »m.v.« vil indebære, at der samtidig tages højde for, at henvisningen omfatter de foreslåede § 43, stk. 1, nr. 5-7, og dermed ud over børne- og ungehjem også omfatter anbringelsestypen ”egne værelser, kollegier og kollegielignende børne- og ungehjem” samt »pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling«.

Til nr. 10

Efter lovforslagets § 54, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse på et børne- eller ungehjem jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson efter lovforslagets § 53 eller en familie i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Det fremgår af lovforslagets § 54, stk. 2, at er det ikke muligt forud for anbringelsen at finde en familie efter det foreslåede stk. 1, kan kommunalbestyrelsen i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en familie uden for barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Det foreslås, at det foreslåede § 54, stk. 2, ændres sådan, at kommunalbestyrelsen ikke *kan*, men derimod *skal* samarbejde med civilsamfundsorganisationer for at finde en venskabsfamilie til et barn eller ung anbragt på et børne- eller ungehjem jf. lovforslagets § 43, stk. 5-7.

Ændringsforslaget vil betyde, at i de tilfælde, hvor det ikke er muligt forud for anbringelsen af et barn på et børne- eller ungehjem, jf. lovforslagets § 43, stk. 5-7, at finde en støtteperson eller en familie i barnets eller den unges netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie, så *skal* kommunalbestyrelsen i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en familie uden for barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Ændringsforslaget vil dermed medføre, at kommunalbestyrelsen vil have pligt til at samarbejde med en civilsamfundsorganisation med henblik på at finde en venskabsfamilie, hvis det ikke muligt at finde en støtteperson eller en venskabsfamilie i barnets familie eller netværk. Det vil være

op til kommunalbestyrelsen i den konkrete sag at afgøre, hvilke civilsamfundsorganisationer som vil være relevante at samarbejde med i forbindelse med at finde en venskabsfamilie til et konkret barn eller en ung.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med kommunerne.

Til nr. 12

Ændringsforslaget stilles, for at der sikres sammenhæng mellem den foreslåede § 67 i barnets lov om børne- og ungeudvalgets adgang til at træffe afgørelse om permanente anbringelser i visse tilfælde og den foreslåede § 50, stk. 7, i barnets lov, om at kommunalbestyrelsen forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, skal overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse.

Efter den foreslåede § 50, stk. 7, i barnets lov, vil kommunen ikke være forpligtet til at overveje en permanent anbringelse, hvis barnet eller den unge på tidspunktet for genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke har været anbragt i mindre end 3 år.

Med ændringsforslaget sikres i overensstemmelse med aftalen om Børnene Først, at der vil kunne udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse, når barnet eller den unge har været anbragt i mindre end 3 år, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at hensynet til barnets bedste taler herfor.

Til nr. 15

Efter den foreslåede bestemmelse i § 91 i lovforslaget skal kommunalbestyrelsen, når der træffes afgørelse om indsats efter § 32, stk. 1, i lovforslaget, tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, jf. dog lovforslagets § 108 om ungeplan. Planen skal i givet fald foreligge senest tre måneder efter, at der er truffet afgørelse om en indsats.

Med ændringsforslaget foreslås, at der fastsættes udtrykkelige regler om, at et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver altid vil kunne anmode kommunalbestyrelsen om, at der udarbejdes en barnets plan, når der træffes afgørelse om en støttende indsats efter lovforslagets § 32, stk. 1.

Bestemmelsen vil indebære, at hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver i forbindelse med en afgørelse om en støttende indsats anmoder kommunalbestyrelsen om, at der udarbejdes en barnets plan for et barn eller en ung under 15 år, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en vurdering af, om der er behov for en barnets plan.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke skal udarbejdes en barnets plan, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen om afslag på barnets plan vil kunne påklages af barnet eller den unge, jf. den foreslåede ændring af § 145 i lovforslaget. Afgørelsen vil ligeledes kunne påklages af forældremyndighedsindehaver efter de almindelige regler herom. Ankestyrelsen vil i sådanne tilfælde skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børns og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 145, stk. 01.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 17

Efter det foreslåede § 95, stk. 3, i forslaget til barnets lov, skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med den første opfølgning træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen. Kommunalbestyrelsens beslutning skal afspejle forholdene i den konkrete sag, og barnets eller den unges ønsker og behov skal inddrages. Kommunalbestyrelsen skal begrunde sin beslutning over for barnet eller den unge og forældrene. Det følger af det foreslåede stk. 3, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med den første opfølgning vil skulle træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen på barnets trivsel og udvikling, når der er iværksat en indsats efter de foreslåede bestemmelser i §§ 32, 46, 47, 114-116 og 120 eller §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Med ændringsforslaget foreslås, at der indføres en udtrykkelig ret for barnet, den unge og forældremyndighedsindehaver til at anmode kommunalbestyrelsen om at ændre den fremadrettede tilrettelæggelse af den fremadrettede opfølgning, som kommunalbestyrelsen træffer beslutning om efter det foreslåede stk. 3.

Bestemmelsen vil indebære, at hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver anmoder om at ændre den beslutning, som kommunalbestyrelsen har truffet for så vidt, angår tilrettelæggelsen af den fremadrettede opfølgning, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en vurdering af, om der er behov for at ændre denne beslutning.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at anmodningen ikke giver anledning til at ændre i tilrettelæggelsen af opfølgningen, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen vil kunne påklages af barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaver, jf. den foreslåede ændring af § 145 i forslaget til barnets lov. Ankestyrelsen vil skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børns og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkninger til den foreslåede § 145, stk. 01.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 18

Det fremgår af lovforslagets § 100, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. lovforslagets § 100, stk. 3, forud for hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter lovforslagets §§ 46 eller 47. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. I vurderingen af, om et barn eller en ung skal hjemgives, skal indgå, om hjemgivelsen vil være til barnets eller den unges bedste.

Det følger af lovforslagets § 101, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 100, stk. 1, om hjemgivelse af et barn under 10 år.

Med ændringsforslaget foreslås det, at lovforslagets § 101 udgår.

Dette vil medføre, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie ikke vil kunne anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter det foreslåede § 100, stk. 1, om hjemgivelse af et barn under 10 år.

Med lovforslagets § 145 foreslås aldersgrænsen for selvstændig partstatus for børn at blive sat ned til 10 år mod 12 år i dag. Det vil betyde, at børn fra 10 år og opefter selvstændigt vil kunne udøve partsbeføjelser, dvs. at de bl.a. vil få mulighed for selv at klage til Ankestyrelsen over en afgørelse om eksempelvis hjemgivelse. Børn under 10 år vil derimod ikke få selvstændig mulighed for at udøve partsbeføjelser.

Ændringsforslaget vil således betyde, at den særlige ordning, der foreslås i § 101 i lovforslaget, ikke vil blive indført. Det vil sige, at plejeforældre, en støtteperson eller venskabsfamilie til børn under 10 år ikke vil få ret til på barnets vegne at bede Ankestyrelsen om en uvildig vurdering i form af en second opinion af en afgørelse om hjemgivelse. Børn fra 10 år og opefter vil, jf. ovenfor, fortsat efter den foreslåede § 145 kunne indbringe en afgørelse om hjemgivelse efter det foreslåede § 100, stk. 1, for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 19

Efter lovforslagets § 102, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaver anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 46, tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse senest 7 dage efter, at anmodningen fremsættes. Tilsvarende gælder, såfremt en ung, som er fyldt 15 år og er anbragt med samtykke efter § 46, anmoder om at blive hjemgivet.

Det foreslås, at det foreslåede § 102, stk. 1, 2. pkt., ændres sådan, at forpligtelsen gælder, fra et barn er fyldt 10 år.

Ændringsforslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tage stilling til et spørgsmål om hjemgivelse senest 7 dage efter, at anmodningen fremsættes, også vil gælde anmodninger om hjemgivelse fra børn i aldersgruppen 10-14 år, fremfor kun at gælde unge i aldersgruppen 15-17 år, som det fremgår af lovforslaget.

Ændringsforslaget vil dermed medføre, at kommunerne forpligtes til at tage stilling til et spørgsmål om hjemgivelse fra en større andel af anbragte børn, end lovforslaget tilskriver.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 24

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl, idet der fremgår to paragrafoverskrifter til den foreslåede § 144 i barnets lov. Da § 144 kun vedrører klage til Ankestyrelsen, foreslås overskriften om klage og domstolsprøvelse at udgå.

Til nr. 25

Den foreslåede § 145 i barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre, kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3, adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilke tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge, uanset barnets eller den unges alder, adgang til at indbringe en afgørelse om afslag på en børnefaglig undersøgelse for Ankestyrelsen, selvom kommunen vælger at iværksætte en afdækning af barnets, den unges og familiens behov for støtte.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af, hvilke afgørelser, et barn eller en ung vil kunne klage over til Ankestyrelsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 26

Den foreslåede § 145 i barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre, kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3 adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilket tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge, uanset barnets eller den unges alder, adgang til at indbringe

en afgørelse om afslag på en børnefaglig undersøgelse for Ankestyrelsen.

Bestemmelsen vil indebære en udvidelse af, hvilke afgørelser et barn eller en ung vil kunne klage over til

Ankestyrelsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 27

Den foreslåede § 145 i forslaget til barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i forslaget til barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre, kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3, adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilket tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge, uanset barnets eller den unges alder, adgang til at indbringe en afgørelse om afslag på en anmodning om at ændre kommunalbestyrelsens beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen efter § 95, stk. 3, for Ankestyrelsen.

Bestemmelsen vil indebære en udvidelse af, hvilke afgørelser et barn eller en ung vil kunne klage over til Ankestyrelsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 28

Ved en fejl fremgår det ikke af den foreslåede bestemmelse i § 151, stk. 6, i barnets lov, at Ankestyrelsens kompetence til at træffe foreløbig afgørelse af egen drift er begrænset både i forhold til anbringelse med (lovforslagets § 46) og anbringelse uden (lovforslagets § 47) samtykke, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Med ændringsforslaget foreslås denne fejl rettet, sådan at der i det foreslåede § 151, stk. 6, henvises både til § 46 og § 47.

Til nr. 30

Efter den foreslåede § 177 i barnets lov fastsætter social- og boligministeren nærmere regler om overtagelse af aktiver og passiver, rettigheder og pligter og ansatte i tilbud, som efter reglerne i den foreslåede § 176 om kommunalbestyrelsens overtagelse af regionale tilbud, herunder regler om fordelingen mellem regionen og beliggenhedskommunen af pensionsforpligtelsen om tjenestemænd og andre ansatte.

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl og for at sikre overensstemmelse med gældende ret i § 186, stk. 9, i lov om social service.

Med ændringsforslaget vil det således blive tydeliggjort, at der vil være tale om regler om fordelingen af pensionsforpligtelsen vedrørende tjenestemænd og andre ansatte.

Til nr. 31

Ændringsforslaget stilles for at sikre bedre tid for kommunerne til implementering af barnets lov. Samtidig vil ændringsforslaget sikre, at barnets lov ikke træder i kraft i løbet af et kalenderår med de særlige udfordringer, det vil kunne give i forhold til kommunernes budgetter og regnskabsaflæggelse, og i forhold til indberetning af oplysninger til Danmarks Statistik.

Ændringsforslaget indebærer følgende økonomiske konsekvenser for det offentlige: -135,4 mio. kr. i 2023, 41,4 mio. kr. i 2024, -30,4 mio. kr. i 2025, -8,8 mio. kr. i 2026 samt 3,9 mio. kr. i 2027. De økonomiske konsekvenser af ændringsforslaget skal forhandles med kommunerne.

Til nr. 32

Ændringsforslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i nr. 20 af lovforslagets § 212, stk. 1, om ikrafttrædelsestidspunktet for barnets lov. For at sikre kommunerne tid til at kunne udarbejde en synlig og lettilgængelig indgang til kommunen for børn og unge og beredskaber til forebyggelse, opsporing og håndtering af negativ social kontrol, æresrelaterede konflikter og ekstremisme blandt børn, unge og deres familier, foreslås, at bestemmelserne herom træder i kraft den 1. januar 2024, men har virkning fra 1. april 2024.

Til nr. 33

Ændringsforslaget er en teknisk konsekvensændring, der vedrører statens ydelse af forskudsrefusion efter visse bestemmelser. Ændringsforslaget er en følge af den foreslåede ændring i nr. 31 af lovforslagets § 212, stk. 1, hvorefter barnets lov foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024.

Til nr. 34

Ændringsforslaget stilles for hurtigst muligt at sikre en udtrykkelig hjemmel til udveksling af oplysninger mellem Kriminalforsorgen og Social-, Bolig- og Ældreministeriets om unge under 18 år, der har ophold i institutioner under Kriminalforsorgen. Herved sikres, at der også kan ske udveksling af oplysninger i 2023. Der vil være tale om oplysninger om institution, den unges opholdskommune, dato og tidspunkt for opholdets start og afslutning mv.

Oplysningerne vil kunne udveksles med henblik på at Social-, Bolig- og Ældreministeriets beregning og opkrævning

af den kommunale betaling, den såkaldte kriminalpræventive takst for den unges ophold. Udvekslingen og behandlingen af oplysningerne vil således ske således som led i Kriminalforsorgens og ministeriets myndighedsudøvelse.

Til nr. 35

Ændringsforslaget er en teknisk konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i nr. 31 af lovforslagets § 212, stk. 1, hvorefter barnets lov foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024.

Til nr. 36

Ændringsforslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i nr. 31 af lovforslagets § 212, stk. 1, om ikrafttrædelsestidspunktet for barnets lov.

Med ændringsforslaget vil kommunens forpligtelse efter den foreslåede § 54 i barnets lov om venskabsfamilier til børn og unge, der er anbragt på et børne- og ungehjem inden lovens ikrafttræden, have virkning fra 1. april 2024.

Til nr. 37

Det foreslås, at det foreslåede § 213, stk. 7, i barnets lov udgår, da bestemmelsen er overflødig som følge af den foreslåede ændring i nr. 20, idet refusion opgøres for kalenderåret

Til nr. 38

Det foreslås, at det foreslåede § 213, stk. 8, udgår som følge af den foreslåede ændring i nr. 34 af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse. Hvis ændringsforslag nr. 34 vedtages, vil det foreslåede § 213, stk. 8, være overflødigt.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 29. marts 2023 og var til 1. behandling den 14. april 2023. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i [4] møder.

Høringssvar

Et tidligere udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og ministeren sendte den 27. maj 2022 dette udkast til udvalget, jf. SOU alm. del – bilag 225, folkeingsåret 2021-22. Den 29. marts 2023 sendte social- og boligministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt [11] bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget [5] skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget [2] deputationer, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet [102] spørgsmål til social- og boligministeren til skriftlig besvarelse, [som ministeren har besvaret.]

Annette Lind (S) Birgitte Vind (S) Camilla Fabricius (S) Kasper Sand Kjær (S) Matilde Powers (S)

Rasmus Horn Langhoff (S) Maria Durhuus (S) Sara Emil Baaring (S) Anni Matthiesen (V) Peter Juel-Jensen (V)

Preben Bang Henriksen (V) Hans Andersen (V) Rosa Eriksen (M) fmd. Nanna W. Gotfredsen (M)

Karin Liltorp (M) Marlene Harpsøe (DD) Karina Adsbøl (DD) Katrine Daugaard (LA) nfm. Alexander Ryle (LA)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF) Mette Abildgaard (KF) Kim Edberg Andersen (NB) Mette Thiesen (DF)

Theresa Berg Andersen (SF) Charlotte Broman Mølbæk (SF) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) Peder Hvelplund (EL)

Lotte Rod (RV) Torsten Gejl (ALT)

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	50	Dansk Folkeparti (DF)	7
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	23	Alternativet (ALT)	6
Moderaterne (M)	16	Nye Borgerlige (NB)	3
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Siumut (SIU)	1
Danmarksdemokraterne – Inger Støjberg (DD)	14	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Liberal Alliance (LA)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	10	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Radikale Venstre (RV)	7		